§. 346. Sadan läks ärra, ja nüüd panni ta Jjobit suurt Wallo tundma keige omma kehha ülle, nenda et ta löi tedda kurja Paisedega Jalla-Tallast senni kui Pea-Laeni nenda et Jjob mahhaheitis ja ennast weretas Tuhha sees, ja Potti-Tükkidega ommad Paised kapis; agga ühtegi pahha Sanna ei räkinud ta Jumala wasto.

§. 347. Jjobi Naenegi sai Sadanast kihhutud, omma Meest waewada tähja Sannade ja kurja Nouga (§. 110.); ta ütles: Kas sa weel pead ommast täiest Waggadusest kinni? Kida Jummalat ikka peäle, ja surre seäl jures ärra! Jjob nomis tedda ja ütles. Kas meie peame sedda Head ükski Jummala käest wastowõtma, ja sedda kurja Põlwe ei peaks meie mitte wastowõtma? Ja temma Naene piddi waid jäma.

§. 348. Jjobi endised Sõbrad, need teigekuulsamad Mehhed seäl ümberkaudo, Elwas, Pildad ja Sowar, said kuulda, mis temmale keik olli sündinud; nemmad tullid keik ühtekokko üggaüks ommast Paigast, tedda tröstima temma raskes ja mitmesugguses Willetusses: agga nemmad hirmusid ja ehmatasid hopis ärra, kui nemmad tedda agga emalt näggid: ta olli ni hirmus, et nemmad ei tunnudgi tedda. Sepärrast allandasid nemmad ennast temmaga ühtlase Tuhha sisse Jummala ette mahha, ja nutsid, ja ollid temmaga Maas hopis seitse Päwa, ja ükski ei julgend mitte üks Sanna öölda, sest et Jjobi Wallo ni suur olli, ja se Assi olli wäggä immelinne nende Melest.

§. 349. Selle järrel Jjobi kannatus kakkas löppema; ta teggi omma Su lahkuminne sajatas sedda Päwa, millal ta Jlmale olli sündinund, ja sedda Ööd, kui temma

Eesti ma Rahwa Kalender 1782, lk. 26